

Soru-Cevap

Soru: *Portekiz'in başkenti Lizbon'da 19-20.11.2010 günleri arasında büyük devletlerin ve NATO ülkelerinin katıldığı bir zirve düzenlendi. Bu devletler, Afganistan, füze kalkam ve Rusya ile ilişkiler gibi önemli konuları içeren NATO'nun yeni stratejisi üzerinde anlaştıklarını ilan ettiler. Ayrıca NATO'nun yetkilerinin, kendi bölgesini aşarak tehdit olarak gördüğü dünyanın her yerine varıncaya kadar genişletilmesini onayladıklarını da ilan ettiler. Şimdi Amerika, Afganistan'dan çekilme hususunda gerçekten ciddi midir? Füze kalkamı konusunda neyi amaçlamaktadır? NATO'nun yetkilerini neden genişletmeyi istemektedir? Rusya'nın tüm bunlara karşı tutumu nedir? Amerika, bu devletlere istediğini dayatabildi mi? Devletlerarası konumunu güçlendirebildi mi?*

Cevap:

1- Gerek zirvenin sonuç bildirgesinden gerekse NATO'nun Afganistan stratejisi hakkındaki açıklamalardan görüldüğü üzere Amerika, Afganistan'da kalıcı bir şekilde kalmayı dayatmakta ve onu, NATO'nun hayati bir meselesi olarak görmektedir. Zira NATO Genel Sekreteri Rasmussen, şu açıklamada bulundu: "*Başkan Hamid Karzai ile birlikte, muharebe misyonunun ötesine dayanan uzun vadeli ortaklık üzerinde anlaştık.*" Ve şöyle dedi: "*Eğer Taliban veya bir başkası, bizim çıkmamızı bekliyorsa bunu unutulabilirler. Görevimiz bitene kadar kalmaya devam edeceğiz.*" [BBC/20.11.2010] Sonuç bildirgesinde ise şöyle geçmiştir: "*Afganistan'daki misyonun NATO'nun önceliklerinden olduğu vurgulanır.*" Keza Obama, Lizbon'da toplanan NATO ülkeleri liderlerinden, "*Afganistan'daki daimi yükümlülüklerini tekrar vurgulamaları*" talebinde bulundu [İspanyol El Pais Gazetesi/19.11.2010]. Yine 20.11.2010'da Alman haber ajansları, "*Muhtemelen gelecek yılın Temmuz ayı itibarıyla Amerika'nın öncelikli işinin, en tehlikeli bölgelerdeki güvenliğin kontrolü için NATO'ya bağlı kuvvetleri 2014 yılına kadar tutmak ve bu tarih sonrasında destek rolü üstlenmesi şartıyla birlikte işlerin dizginlerini Afganlılara devredeceğini*" belirttiler. Bu da Amerika'nın güvenli, yani mücahitlerin sert direnişinin olmadığı bölgelerden çekildiği görüntüsünü vermek istediğini göstermektedir. Böylece Devlet Başkanı Obama olarak, çekilme işleminin 2011 Temmuz ayında başlayacağına dair kendisine verdiği vaatlerini yerine getirdiğini göstermiş olacaktır. Böylece de -sanki Amerika, hedeflerini gerçekleştirmiş ve nihai olarak çekilmek üzereymiş gibi- Amerikan halkına ve tüm insanlara vaatlerini yerine getirdiğini göstermiş olacaktır. Ancak bu kuvvetlerin varlığı, 2014 yılına kadar en tehlikeli bölgelerde devam edecektir. Dolayısıyla bu, Afganistan'dan çekilme kararına bürünülürken işgalin bu tarih ve bu tarihten sonra da kalacağı anlamına gelmektedir. Zira Amerika, güvenlik veya stratejik veya ortaklık veya benzeri anlaşmalar adı altında varlığını kalıcı şekilde garantilemek gibi Afganistan'da da Irak'ta takip ettiği benzeri bir politikayı uygulamaya çalışmaktadır. Nitekim Amerika, bu zirvede Afganistan'da kendisine olan desteğini sürdürmesi için Avrupa'ya baskı yapmıştır. Zira bu savaşın kendilerine hiç getirisi olmayıp tüm getirilerinin Amerika için olması nedeniyle Avrupalıların çoğu, Amerika'nın yanında kalmak istememektedir. Aynı zamanda mali bir sıkıntının acısını çekmekte ve halkları, bu savaşın sürmesinde bir fayda görmemektedirler.

2- NATO'nun Rusya ile olan ilişkisine gelince; 2008 Ağustos ayındaki Gürcistan krizinin akabinde ilişkilerin dondurulmasının ardından iki taraf arasındaki ilişkileri ele alan "Rusya Komisyonu-NATO" oturumu adı altında NATO ülkeleri ile Rusya arasında bir zirve düzenlendi. Bu zirvede NATO ülkeleri, Rusya'yı NATO için bir düşman olmaktan ve ona karşı herhangi bir tehlike oluşturmaktan çıkardıklarını duyurdular. Çünkü Rusya, ilk kez NATO'nun stratejik bir ortağı olduğunu duyurmak üzere olduğunu ifade etti. Zira Rusya Devlet Başkanı Medvedev, şu açıklamada bulundu: "*Rusya ile NATO arasındaki soğukluk ve karşılıklı iddialarda bulunma dönemi artık sona erdi.*" Ve şöyle dedi: "*Geleceğe olumlu bakıyor ve Rusya ile NATO arasındaki ilişkileri tüm yönlerde geliştirmeye çalışıyoruz.*" [Rusya el-Yevm/20.11.2010] Ancak Medvedev, Gürcistan meselesi gibi hala askıda olan anlaşmazlıkların bulunduğu dikkat çekerek bu hususta şu değerlendirmede bulundu: "*Bu mesele, bir engel olmamalıdır.*" Keza adını zikretmediği başka anlaşmazlıklara da dikkat çekerek şöyle dedi: "*Bunlar, ilişkilerin kopmasına yol açmamalıdır.*" [Aynı Kaynak] Yine, "*Rusya ile NATO ülkelerinin, Avrupa füze kalkamı meselesinin ele*

alınmasının sürdürülmesi üzerinde anlaştıklarını" ifade etti ve, "Bizzat NATO ülkelerinin de bu füze kalkanının açabileceği sonuçları düşünmediklerini... Buna rağmen bunun, bizzat bir devlete veya kendisi dışındaki devletler topluluğuna hizmet etmesinden ziyade kapsamlı olması gerektiğini" ekledi. Ve şöyle bir eklemede de bulundu: "Füze savunma sisteminin ortaya çıkması, nükleer güçler dengesini ortadan kaldıracaktır. Bundan kaçınılmalıdır. Çünkü bu dengenin değişmesi, sonunda silahlanma yarışına yol açacaktır." [Aynı Kaynak] Ayrıca bu haber kaynağı Medvedev'in, Moskova'nın NATO'ya detaylarını açıklamaksızın füze savunma sistemi (sektörü) adında bir sistemin inşa edilmesi teklifinde bulunduğunu da aktardı.

Rusya devlet başkanının açıklamalarından anlaşılan o ki; henüz Rusya ile NATO arasında füze savunma kalkanı ve ikili ortaklık konuları üzerinde nihai bir anlaşma gerçekleşmemiş ve Rusya hala bu hususta temkinlidir. Zira Rusya, bizzat NATO ülkelerinin füze kalkanının dikilmesinin sonuçlarını düşünmediğini ifade etmiştir. Dolayısıyla Rusya'nın, bunun doğuracağı sonuçları göremeyen Avrupa devletlerinin, tamamen Amerikan kontrolü altına gireceklerine ve bunun da kendisi açısından güvenlik kaygılarına dönüşecek küresel bir gerilime yol açacağına dikkat çektiği görülmektedir. Ayrıca Medvedev, silahlanma yarışı kaygısına da dikkat çekmektedir. Yani başta kendi ülkesi olmak üzere diğer ülkelerin, Amerika'nın ortaya çıkardığı yeni vakıya karşı koymak, yani kendilerini diğer devletlere tasallut olacak Amerika'ya karşı savunmak ve korumak amacıyla silahlarını geliştirmek için çalışacaklarına da dikkat çekmektedir. Çünkü Amerika'nın kurduğu savunmalar, birer kale olup kendi politikalarına boyun bükmeleri için diğer çevreleri korkutmaya çalışacaktır.

Keza Obama da bu konuda Rusya ile nihai bir anlaşmanın yapılmadığını itiraf ederek şöyle dedi: "Amerika Birleşik Devletleri ile Rusya arasındaki ilişkilerin yeniden düzenlenmesi için büyük çaba sarfettik. Bu, her iki taraf arasında belirli sonuçlara yol açacak bir süreçtir. Şu anda bizler, NATO ile Rusya arasındaki ilişkileri yeniden düzenlemekteyiz." Ve şöyle ekledi: "Rusya'ya rakip olarak değil bir ortak olarak görüyoruz. Birçok alandaki işbirliğimizi derinleştirme üzerinde anlaştık. Bu alanların en önemlisi ise füze savunma alanındaki işbirliğidir." [Rusya el-Yevm/20.11.2010] Çünkü Rusya, istediklerini elde edemedi. Bu nedenle Rusya ile NATO, yani Amerika arasında füze kalkanı ve ortaklık meseleleri üzerinde nihai bir anlaşma olmadı ama Rusya, kendisi açısından önemli bir şey elde edinceye kadar müzakerelerin sürmesini istemektedir. Zira Rusya, anlaşmayı istemekte ve onu nihai olarak reddetmemektedir. Rusya'nın en önemli hedefi, süper bir devlet olarak kabul görmek için Sovyetler Birliği döneminde olduğu gibi dünyanın işlerini idare etmede Amerika'nın ortağı olmaktır. İster NATO'ya katılmak isterse bunun dışındaki bağımlık şekilleri olsun Amerika'ya bağlı kalmak istememektedir. Böylece Rusya, devletlerarası bağımsız bir politikaya sahip büyük bir devlet varlığı ile karakterize olmayı istemektedir. Zira Medvedev, şu açıklamada bulunmuştur: "Ya tam ortak olur, bilgi alışverişinde bulunur, bu ve diğer meselelerin çözümündeki görevimizi yaparız yada kesinlikle ortak olmayız. Rusya, sadece NATO'ya ilhak edilmiş bir devlet olmayı asla kabul etmeyecektir. Kesin olarak ortak olmadığımızda ise anlaşılabilir nedenlerden dolayı kendimizi savunmak zorunda kalacağız." [AFP/21.11.2010] Nitekim Medvedev, "Rusya'nın NATO'ya katılma olasılığını düşünmediğini ancak NATO'nun değişmesi ve ikili ilişkilerde daha fazla şeffaflığın olması halinde taraflar arasında güçlü bir yakınlaşma fırsatının olabileceğini" belirterek, "Rusya'nın, kargoların toprakları üzerinden Afganistan'a nakledilmesini onayladığını" ilan etti. [Rusya el-Yevm/20.11.2010]

Böylece Rusya, NATO'nun ekipmanlarını Rus toprakları üzerinden Afganistan'a nakletmesi için NATO ülkeleri ile işbirliği yapmayı onaylamış oldu. Bu ise Rusya'nın, Amerika'dan hiçbir şey elde edemediği bir sırada ondan bazı kazanımlar elde etme uğrunda ona vermiş olduğu bedava bir hizmettir. Her ne kadar Rusya, NATO'nun mücahitler karşısında hezimete uğraması halinde Afganistan'daki durumun kendisini tehdit edebileceğini düşünmüş olsa da Amerika'nın orada zafer kazanması, nüfuzunu yani Rusya'nın Orta Asya bölgesindeki nüfuzunu tehdit edecektir. Dolayısıyla Rusya, bunun hesabını yapmalı ve Sovyetler Birliği dönemindeki Afganistan hezimetinin Amerika'nın bu bölgeye ulaşmasını sağladığını hatırlamalıdır. Böylece görüldüğü üzere Amerika, Rusya'ya boş vaatler dışında hiçbir şey vermeden ondan her şeyi almayı amaçlamaktadır. Yani Amerika, Rusya'yı dünyadaki meselelerin çözümüne ortak etmeyi istememektedir. Bilakis onu, tamamen doğrudan kendisiyle değil NATO ile ortaklık adı altında kendisine hizmetle ilgili misyonlara ortak etmek istemektedir. Dolayısıyla Rusya, müzakerelere hazır olması ve tam ortak olmayı istemesi nedeniyle oltadaki yemin etrafında gezeleyp dursa da henüz tamamen ağın tuzağına düşmüş değildir!

3. Füze kalkanı sistemine gelince; Amerika'nın Avrupa üzerinde tam bir hegemonya kurmasına yönelik bir sistemdir. Zira bu sistem sayesinde Amerika, sıkıca kavramak, Amerika ile rekabet eden bağımsız küresel bir güç olmasını engellemek, kendi askeri gücünü geliştirmesini ihmal etmesini dahası nükleer cephaneliklerini ihmal etmesini sağlamak amacıyla Avrupa'yı himayesi altına alacak ve Avrupa için sürekli olarak güvenlik kaygıları oluşturacaktır. Ta ki nükleer tesislerini dondurup gelişimi ve modernizasyonu için çalışmadığında onun bir kıymeti kalmayın. Bu ise Fransa'nın korktuğu bir şey olup bundan kaçınmaya çalışmaktadır. Zira bu ayın başında, yani 02.11.2010'da İngiltere ile Fransa arasında yapılan zirvede Fransa, kendisi ile İngiltere arasında nükleer cephaneliklerinin modernizasyonuna ve nükleer teknolojilerinin geliştirilmesine dönük bir anlaşma yapmıştır. Aynı şekilde taraflar, Amerika'dan bağımsız karar almak ve hegemonyasından uzak bir şekilde kendi çıkarlarına hizmet edecek çalışmalarda bulunmak amacıyla kendi kuvvetlerinden oluşan bir ortak askeri müdahale gücünün inşa edilmesi üzerinde de anlaştılar. Ancak Lizbon zirvesinin bu hususta sonuç vermemesi ve İngiltere'nin Amerika'nın ortaya attığı füze kalkanına karşı çıkmaması İngiltere ve Fransa'nın konumunun zayıflığını ve Amerikan hakimiyetinin ortaya çıktığı bu zirvede herhangi bir şey elde etmekten ümitsiz olduklarını göstermektedir.

Füze kalkanı planı, şeklen savunma amaçlı olmasına rağmen içerikmen terörizmle, haydut devletlerle, kitle imha silahlarıyla, nükleer silah tehdidiyle ve balistik füzelerle mücadeleyi hedefleyen saldırı amaçlı bir plandır. Yani Amerika, NATO adı altında bu asrın başından beri özellikle de 11 Eylül 2001 olaylarından sonra takip ettiği politikayı teyit etmiştir. İlk başta Fransa ve Almanya tabiatıyla Rusya da dahil bazı devletler buna karşı çıkmasına rağmen Lizbon zirvesi, Fransa ile Almanya'nın tutumunu frenlemiş ve Rusya'nın tutumunu zayıflatmıştır. Bu da Amerika için bir başarı ve düşmanlık politikasını sürdürmede ona yetki verilmesi sayılır. Zira Amerika'nın Bush dönemindeki politikası, diğerlerinin onayını almamaya dayanırken Obama dönemindeki mevcut politikası ise selefinin dönemindeki politikanın bir devamı niteliğinde olmasına rağmen diğerlerinin onayının alınmasına göre hareket etmektedir.

4. NATO'nun yetkilerinin ve alanının genişletilmesini öngören yeni plan ve stratejiye gelince; Sovyetler Birliği, komünizm ve Varşova Paktı'nın yıkılmasıyla birlikte kuruluş gerekçesinin ortadan kalkmasından sonra kaldırılması gereken NATO'nun varlığını sürdürmeyi devam ettirmek içindir. Zira bu yeni plan, yeni düşmanlar oluşturmak ve NATO ülkelerini tehdit eden eylemler türetmekle NATO'nun varlığını devam ettirecektir. Zirvede, NATO'nun ne sözde düşmanı ne de füze kalkanının maksadının tam olarak açıklanmamasına rağmen füze kalkanının Türkiye'ye yerleştirilmesinin ele alınması hedefin, güç nedenlerine sahip olmasını veya Hilafetin kurulmasını engellemek amacıyla İslam bölgesi olduğunu göstermektedir. Aynı şekilde sömürgeci kafirlerin İslam'a ve Müslümanlara karşı beslediği kinin boyutunu ortaya koyduğu gibi Türkiye füze kalkanının istasyonu olduğunda Türkiye yöneticilerinin işlediği cürümün boyutunu da ortaya koymaktadır!

5. Velhasıl: Amerika, bu zirvede hegemonyasını NATO ülkelerine özellikle de Batı Avrupa'ya dayatmayı ve iradesini dikte etmeyi başarmıştır. Böylece onu himayesi altına aldı, kendisinden bağımsızlaşmasını ve kendisine ait bağımsız bir kuvvet oluşturmasını engelledi. Keza Rusya'nın da planlarına olan tepkisini hafifletti. Dolayısıyla hiçbir büyük devlet onun karşısında duramamakta, onu rahatsız edememekte veya ona karşı dümen çevirememekte veya kartları yeniden karamamaktadır. Dolayısıyla da Amerika, bu zirve sayesinde mali krizin ve Irak ile Afganistan'da işlerinin kötüye gitmesinin ardından sarsılan devletlerarası konumunu güçlendirmiştir. Ayrıca NATO'nun yetkilerinin genişletilmesi ve füze kalkanının Türkiye'ye yerleştirilmesinin ele alınması bu zirvenin İslam ve Müslümanlar açısından ne kadar tehlike arz ettiğini ifşa etmektedir. Dolayısıyla Müslümanlara düşen, bu tehlikeyi fark etmeleri ve sömürgeci kafirlerin tuzağını boşa çıkarıp tedbirlerini yok oluşlarına dönüştürecek olan Hilafeti kurmak için ciddi bir şekilde çalışarak önünü kesmeleridir. Allah, kendisine yardım edene kesinlikle yardım edecektir. Şüphesiz Allah, Kavî ve Azizdir.

H. 16 Zilhicce 1431

M. 22 Kasım 2010